

Udadewethu uLesedi uyisiphithiphithi.

Ugenqukisa isitulo sakhe phansi naphezulu azenze ibhele.

Ukhwela esihlahleni acashe khona uma uzama ukumbamba.

“Yehla lapho esihlahleni, uzozihlikiza izinwele zakho!”
kumemeza uGogo.

“Awu Gogo,” kuphendula uLesedi, “Ngisazindizela kamnandi
lapha emoyeni!”

Ugogo unikina ikhanda lakhe angakholwa akubonayo.

Ngeke ukholwe ukuthi njalo uma lina, udadewethu uLesedi ugijima emvuleni.

“We Lesedi!” kumemeza uGogo, “Ngena endlini, uzomanzisa izingubo zakho!”

ULesedi udweba izithombe ngomunwe ekudleni kwakhe, enze amachibi ngetiye.

Uqongqotha ashaye izigubhu zakhe amemezise kakhulu isigingci sakhe sikagesi.

Akumangalisi ukuthi akaboni nokuthi uyangcolisa egumbini lethu lokulala!

“Lesedi,” kusho uGogo, “Ngempela akuyona indlela okufanele ileti elincane njengawe liziphathe ngayo le.”

“Awu Gogo,” kuzamula uLesedi, “Nami ngadalwa nginje.”

ULesedi akabuthi quthu ubuthongo ebusuku, uyaphenduka,
uyaguquka ubusuku bonke.

Uma kuvukwa ekuseni, uLesedi uyozele.

“Awu Gogo, angilalanga kahle neze,” kusho uLesedi.

“Ngicela unginikeze umshanelo, Ngicabanga ukuhlanza igumbi lami lokulala.”

“Awu Lesedi,” kumoyizela uGogo, mhlawumbe ungaba yileti namhlanje!”

“Awu Gogo,” kumoyizela uLesedi, “Ngingaba yimina, njengoba ngingaba yileti.”

“Ngingaba yikho kokubili. Ngingaba yinoma yini engiyithandayo,” kuchaza udadewethu ngesikhathi anga uGogo.